

Bilag 2.**Redegørelse fra det af Foreningen af autoriserede Revisorer
den 28. November 1924 nedsatte Udvalg.****I.**

Den nugældende Revisorordning er baseret paa:
 Lov Nr. 117 af 14. Maj 1909 om autoriserede Revisorer,
 Bekendtgørelse af 3. December 1913 angaaende visse Stillingers Uforenelighed med Stillingen som autoriseret Revisor,
 Kgl. Anordning af 5. Juli 1919 angaaende Prøven for autoriserede Revisorer, der ophævede Kgl. Anordning af 25. Juli 1913 ang. Prøven for autoriserede Revisorer,
 Kgl. Anordning af 13. April 1916 ang. Tidspunktet for Prøvens Afholdelse.
 Den Erklæring, som Revisorerne maa afgive ved Modtagelsen af Beskikkelsen.

II.**Udviklingen paa Grundlag af Lov af 14. Maj 1909 om autoriserede Revisorer.**

Da ovennævnte Lov blev ført ud i Livet, udnævnte Ministeriet for Handel og Søfart i Medfør af Overgangsbestemmelserne i Lovens § 2 ialt 21 Revisorer, nemlig 10 Revisorer i 1910 og 11 Revisorer i 1913.

Ved Udgangen af 1913 fandtes derefter ialt 21 Revisorer, som allerede dengang delte sig i de nu bestaaende Hovedgrupper, nemlig:

- a) Revisorer, der ikke benytter Medarbejdere,
- b) Revisorer, der benytter Medarbejdere,
- c) Revisorer, ansatte i Revisionsaktieselskaber,
- d) Revisorer med deponeret Bestalling.

Den videre Udvikling var ifølge Revisorlovens § 2. a. og den af Revisorerne afgivne Erklæring baseret paa, at de udnævnte autoriserede Revisorer skulde beskæftige Medhjælpere paa en saadan Maade, at disse kunde opfylde Lovens Betingelser om at have arbejdet mindst 3 Aar ved de under Revisorhvervet i Almindelighed faldende Forretninger.

Den praktiske Uddannelse af de fremtidige Revisorer blev altsaa direkte paalagt de udnævnte Revisorer, om hvem man forudsatte, at de vilde benytte Medarbejdere paa samme Maade som de engelske »Chartered Accountants« og paa samme Maade, som dette allerede dengang fandt Sted ved nogle af de bestaaende Revisionsvirksomheder, f. Eks. Revisionskontoret i Aarhus og Revisionsbankens Revisionsafdeling.

For hele den senere Udvikling blev det imidlertid af afgørende Betydning, at der i Aarene 1914—19 kun blev meddelt Beskikkelse til 3 nye Revisorer.

Den væsentligste Grund hertil var i de første Aar det naturlige Forhold, at Revisorerne egne Virksomheder først maatte naa et vist Omfang, før Medarbejderne kunde faa Lejlighed til at beskæftige sig med saadant Arbejde, der betingede en egentlig Revisoruddannelse.

Endvidere opstod der efterhaanden nogen Usikkerhed overfor de ved Anordningen af 25. Juli 1913 fastsatte Prøver, hvortil der i Aaret:

1915	indstillede sig 1,	som ikke bestod,
1916	—	- 5, hvoraf 2 bestod,
1917	—	- 1, som bestod.